

POSTANOWIENIE

Wrocław, dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący sędzia SR del. Agnieszka Świdorska
po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2024r. we Wrocławiu
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Magdaleny Ćwikowskiej, Kamili Wojtyńskiej, Stanisława Sieka,
Waldemara Chudzika, Józefa Kołczyka
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "Piaś" we Wrocławiu
przy udziale interwenienta ubocznego Zbigniewa Krysy
- o uchylenie, względnie stwierdzenia nieistnienia uchwał
w przedmiocie wniosku powodów z dnia 20 marca 2024r. o zabezpieczenie roszczenia oraz
wniosku strony pozwanej i interwenienta ubocznego z dnia 24 kwietnia 2024r. i z dnia 07 maja
2024r o zabezpieczenie roszczenia

postanawia:

- I. udzielić zabezpieczenia dochodzonego w sprawie roszczenia poprzez:
 - a. zakazanie Zbigniewowi Krysa i Marii Domańskiej składania w imieniu Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu oświadczeń woli przed bankami, które prowadzą rachunki bankowe i świadczą inne usługi bankowe dla Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu do czasu zakończenia niniejszego postępowania,
 - b. zakazanie Zbigniewowi Krysa i Marii Domańskiej dokonywania w imieniu Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu wszelkich czynności rozporządzających i zobowiązujących do czasu zakończenia niniejszego postępowania,
 - c. zakazanie Zbigniewowi Krysa i Marii Domańskiej działania w charakterze członków zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu do czasu zakończenia niniejszego postępowania;
- II. oddalić wniosek powodów z dnia 20 marca 2024r. w pozostałym zakresie;
- III. oddalić w całości wniosek o zabezpieczenie powództwa strony pozwanej i interwenienta ubocznego z dnia 24 kwietnia 2024r. oraz z dnia 07 maja 2024r.

UZASADNIENIE
postanowienia z 20 czerwca 2024 r.

Powodowie Magdalena Ćwikowska, Kamila Wojtyńska, Stanisław Siek, Waldemar Chudzik i Józef Kołczyk w pozwie z 3 lipca 2023 r. wnieśli o stwierdzenie nieistnienia, ewentualnie o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwał Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu, podjętych w dniach 19 – 21 maja 2023 r. w przedmiocie 1) odwołania ze składu Rady Nadzorczej Magdaleny Ćwikowskiej, 2) odwołania ze składu Rady Nadzorczej Kamili Wojtyńskiej, 3) odwołania ze składu Rady Nadzorczej Stanisława Sieka, 4) odwołania ze składu Rady Nadzorczej Waldemara Chudzika oraz 5) odwołania ze składu Rady Nadzorczej Józefa Kołczyka. Jednocześnie powodowie wnieśli o zabezpieczenia roszczeń pozwu poprzez wstrzymanie wykonania zaskarżonych uchwał.

Uzasadniając żądanie pozwu oraz wnioski o udzielenie zabezpieczenia powodowie twierdzili, że na skutek nielegalnie zwołanego na 19 – 21 maja 2023 r. Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu z inicjatywy grupy osób popierających byłego prezesa pozwanej spółdzielni Jacka Kludacza oraz Prezesa Krajowego Związku Rewizyjnego Marka Kuzia doszło do podjęcia zaskarżonych uchwał, a tym samym odwołania powodów ze składu Rady Nadzorczej i powołania nowego składu Rady Nadzorczej w trybie art. (...), w skład której weszli m. in. (...). Przy czym nielegalnego charakteru Walnego Zgromadzenia powodowie upatrywali przede wszystkim w naruszeniu przepisów art. 8³ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w zw. z art. 5 § 1 pkt 6 i 7 ustawy prawo spółdzielcze, art. 36 § 3 i 4, 38 § 1, art. 41 § 2 oraz art. 45 § 5 ustawy prawo spółdzielcze, a także postanowień § 20 ust. 1, 4 – 5, 7 – 8, § 22 ust. 4 – 6, § 23 ust. 1, § 24 ust. 2 – 3 i 5, § 25 ust. 4 i § 26 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu. Powodowie podnieśli bowiem, iż Walne Zgromadzenie zostało zwołane pomimo: 1) braku należytego wniosku 10% członków pozwanej spółdzielni oraz wbrew postanowieniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu o udzieleniu zabezpieczenia w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu przeciwko Krajowemu Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielczości we Wrocławiu poprzez zakazanie wykonywania uprawnień związku rewizyjnego w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej „Piaś” we Wrocławiu, 2) niezawiadomienia członków

spółdzielni o zwołaniu Walnego Zgromadzenia w terminie 21 dni przed terminem pierwszej części, 3) nieodczytania listy pełnomocnictw i wydania mandatów nieprawidłowo ustanowionym pełnomocnikom i dopuszczenia do udziału w Walnym Zgromadzeniu członków w więcej niż jednej jego części, 4) uniemożliwienia większości członkom spółdzielni udziału w Walnym Zgromadzeniu, a tym samym niezyskania kwalifikowanej większości głosów członków uczestniczących w Walnym Zgromadzeniu nad poddanymi pod głosowanie zaskarżonymi uchwałami 5) pozbawienia członków możliwości składania projektów uchwał i poprawek do uchwał oraz niesporządzenia uzupełnionego porządku obrad, 6) niezyskania kwalifikowanej większości głosów członków uczestniczących w Walnym Zgromadzeniu wobec uniemożliwienia oraz 6) niedopuszczenia Przewodniczącej Rady Nadzorczej na I części Walnego Zgromadzenia do głosu i procedowania pomimo braku otwarcia obrad przez osobę upoważnioną na II oraz III części Walnego Zgromadzenia. Powodowie podnieśli przy tym, że w obradach nie uczestniczyło jak zazwyczaj 2/3 członków spółdzielni, a w trakcie obrad salę Walnego Zgromadzenia opuściła ponad połowa pierwotnie przybyłych członków po odebraniu informacji od Zarządu i Rady Nadzorczej o nielegalnym zwołaniu obrad Walnego Zgromadzenia. Pozostała zaś na sali grup osób w ocenie powodów nie stanowiła organu pozwanej spółdzielni i nie była legitymowana do przeprowadzenia obrad, jak i procedowania uchwał, w tym w szczególności zakwestionował uchwał o odwołaniu ze składu członków Rady Nadzorczej powodów i powołania w ich miejsce nowych członków Rady Nadzorczej, w której skład weszli m. in. Zbigniew Krysa i Maria Domańska. Tym samym powodowie podnieśli, iż w świetle powyższych okoliczności zaistniały przesłanki stwierdzenia nieistnienia zaskarżonych uchwał, ewentualnie stwierdzenia ich nieważności, tudzież uchylenia w oparciu o treść art. 42 ustawy z 12 września 1982 r. Prawo spółdzielcze.

W piśmie z 15 września 2023 r. (k. 378 – 385) Zbigniew Krysa na podstawie art. 77 § 1 k.p.c. oświadczył, iż wstępuje do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu i wnosi o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu interwenient uboczny twierdził, że na miejsce odwołanych ze składu Rady Nadzorczej powodów, na podstawie art. 41 Statutu pozwanej spółdzielni w skład członków Rady Nadzorczej weszli: interwenient uboczny, Natalia Wiraszka, Joanna Olczyk, Ryszard Juchta, Maria Domańska. Wskazał nadto, że uchwały w sprawie odwołania powodów ze składu Rady Nadzorczej oraz protokoły głosowań zostały przekazane zarządowi pozwanej spółdzielni w celu zgłoszenia zmiany składu Rady Nadzorczej spółdzielni w Krajowym

Rejestrze Sądowym. W związku z brakiem zgłoszenia, interwient uboczny poinformował sąd rejestrowy o zaistniałej sytuacji, wnosząc o wszczęcie postępowania przymuszającego. W wyniku zawiadomienia sąd rejestrowy wszczął postępowanie przymuszające wobec spółdzielni pod sygn. akt WR.VI Ns Rej. KRS 24195/23/394.

Prawomocnym postanowieniem z 30 stycznia 2024 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił zabezpieczenia roszczenia pozwu poprzez wstrzymanie wykonania uchwał nr 1/2023, nr 2/2023, nr 3/2023, nr 4/2023 i nr 6/2023 z 19, 20, 21 maja 2023 r. do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania, dzieląc w całości argumenty powodów na jego poparcie powołane w uzasadnieniu pozwu i wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pozwu.

W odpowiedzi na pozew (k. 1587 - 1616) pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa „Piast” we Wrocławiu wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Pozwana przyznała, że w dniach 19 – 21 maja 2023 r. przeprowadzono Walne Zgromadzenie Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast”, podczas którego odwołano powodów ze składu Rady Nadzorczej. Wskazała także, że 13 października 2023 r. na podstawie uchwał Rady Nadzorczej Spółdzielni doszło do zmiany składu Zarządu Spółdzielni. Zgodnie z podjętymi uchwałami odwołano Prezesa Zarządu Miłosza Malewskiego i Zastępcę Prezesa Zarządu Karola Pochybelko. W związku z odwołaniem powyższych członków Zarządu, Rada Nadzorcza na podstawie § 54 ust. 1 Statutu Spółdzielni wyznaczyła spośród swoich członków Zbigniewa Kryśę i Marię Domańską do czasowego pełnienia funkcji członków Zarządu. Zmiany te 25 stycznia 2024 r. zostały ujawnione w Krajowym Rejestrze Sądowym Spółdzielni. Tym samym pozwana podniosła, iż od 13 października 2023 r. Zbigniew Krysa i Maria Domańska są jedynymi osobami uprawnionymi do reprezentowania pozwanej spółdzielni. Pozwana podniosła dalej, że wbrew twierdzeniom powodów, Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielczości zwołał Walne Zgromadzenie Spółdzielni na okres od 19 do 21 maja 2023 r. już 27 kwietnia 2023 r., a więc przed wydaniem w sprawie XII C 655/23 postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia z 16 maja 2023 r., które to zostało ostatecznie zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Wytoczone przy tym powództwo w sprawie o sygn. akt XII C 655/23 zostało umorzone w całości z uwagi na cofnięcie pozwu w tej sprawie przez Zarząd spółdzielni w składzie Zbigniewa Krysy oraz Marii Domańskiej. Nadto pozwana podniosła, iż powodowie nie wykazali aby uchwały uznać za wadliwe w stopniu tak rażącym, iż można mówić

o ich istnieniu czy też nieważności, tudzież podstaw do ich uchylecia. Pozwana podniosła bowiem, iż powodowie nie przedstawili żadnych dowodów uzasadniających sprzeczność zaskarżonych uchwał z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz statutem. Pozwana twierdziła w szczególności, że zgodnie z treścią art. 8³ ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych został w niniejszej sprawie spełniony wymóg poparcia żądania zwołania walnego zgromadzenia przez 1/10 członków spółdzielni oraz wymóg zawiadomienia o obradach walnego zgromadzenia na co najmniej 21 dni zgodnie z treścią wiadomości mailowej z 28 kwietnia 2023 r. Nadto pozwana zaprzeczyła również temu aby w trakcie obrad zaniechano odczytania pełnomocnictw.

W piśmie z 20 marca 2024 r. powodowie wnieśli o zabezpieczenie roszczenia pozwu poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania procesu do czasu prawomocnego jego zakończenia poprzez:

- a) zakazanie Zbigniewowi Krysa i Marii Domańskiej do czasu zakończenia postępowania w imieniu Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu składania oświadczeń woli, w tym jakichkolwiek dyspozycji przed bankami, które prowadzą rachunki bankowe i świadczą inne usługi dla Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu – w szczególności przed Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A.;
- b) zakazanie Zbigniewowi Krysa i Marii Domańskiej do czasu zakończenia postępowania reprezentowania Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu jako członkom Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu: Zbigniewowi Krysa jako Prezesowi Zarządu, a Marii Domańskiej jako Zastępcy Prezesa Zarządu;
- c) zakazanie: Marii Domańskiej, Grażynie Sznajder – Troska, Michałowi Oblyckiemu, Przemysławowi Mazurowi, Ewelinie Rzewuskiej, Ryszardowi Juchta, Zbigniewowi Krysa wykonywania funkcji członków Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu.

Na uzasadnienie wniosku powodowie podnieśli, iż Zbigniew Krysa i Maria Domańska, nie respektując postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia pozwu poprzez wstrzymanie zaskarżonych uchwał z 30 stycznia 2024 r., doprowadzili do dokonania wadliwych wpisów w Krajowym Rejestrze Sądowym, w konsekwencji czego zostali oni ujawnieni w rejestrze jako członkowie organów spółdzielni - Zarządu i Rady nadzorczej. Korzystając przy tym z domniemania prawdziwości wpisu doprowadzi do szeregu niekorzystnych decyzji na rzecz spółdzielni, a mianowicie cofnięcia przez Bank PKO BP uprawnień Miłoszowi Malewskiemu do dokonywania czynności bankowych i wpisania w jego miejsce Zbigniewa Krysa, narażając

majątek spółdzielni (w tym w szczególności lokaty o wartości 17 000 000 zł oraz regularne, comiesięczne wpłaty około 10 000 członków pozwanej spółdzielni) na szkodę.

W piśmie z 24 kwietnia 2024 r. pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa „Piast” we Wrocławiu oraz interwenient uboczny Zbigniew Krysa wnieśli o udzielenie pozwanej oraz interwenientowi ubocznemu zabezpieczenia poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania postępowania w ten sposób, że:

1. udzielone powodom zabezpieczenie powództwa na mocy postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 30 stycznia 2024 r. do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania:
 - a. nie przywraca powodom mandatu członka Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu utraconego na skutek odwołania ww. osób na mocy zaskarżonych uchwał;
 - b. nie przywraca powodom członkostwa w Radzie Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu utraconego na skutek ich odwołania na mocy zaskarżonych uchwał;
 - c. nie uprawnia powodów do uczestnictwa w posiedzeniach Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu i głosowania nad podejmowanymi uchwałami z powodu utraty mandatu i członkostwa w Radzie nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu;
2. osobami uprawnionymi do reprezentowania Spółdzielni Mieszkaniowej „Piast” we Wrocławiu są osoby ujawnione w Krajowym Rejestrze Sądowym, a mianowicie Zbigniew Krysa, Maria Domańska w okresie od dnia udzielenia zabezpieczenia roszczenia powodów do dnia upadku zabezpieczenia;
3. zawieszenie w całości postępowań rejestrowych zawisłych przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu o sygn. akt WR VI Ns – Rej. KRS 10770/24/975, WR.VI Ns-Rej. KRS 12633/24/935 do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

Na uzasadnienie wniosku wskazano, że powodowie błędnie interpretują postanowienie z 30 stycznia 2024 r., twierdząc, iż udzielone zabezpieczenie przywróciło im mandat i członkostwo w Radzie Nadzorczej pozwanej Spółdzielni, co w ocenie pozwanej i interwenienta ubocznego jest działaniem nieuprawnionym. O powyższym w ocenie pozwanej i interwenienta ubocznego świadczy fakt podejmowania przez powodów uchwał w imieniu pozwanej. Jak podnieśli, uchwały te są o tak daleko idące, że dotyczą zmiany składu Rady

Nadzorczej i Zarządu. Zmiany te zostały nadto zgłoszone do rejestru KRS i są rozpatrywane pod wyżej wskazanymi sygnaturami.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pozwu zasługiwał na uwzględnienie w przeważającej części, natomiast wniosek pozwanej oraz interwenienta ubocznego podlegał oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Natomiast stosownie do treści art. 730¹ k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest spełnienie przez złożony wniosek wymagań pisma procesowego, oraz wskazanie sposobu zabezpieczenia, a w sprawach o roszczenia pieniężne również sumy zabezpieczenia i uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek (art. 736 § 1 i 2 k.p.c.). Wskazane wyżej przesłanki do udzielenia zabezpieczenia to jest uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia muszą być spełnione łącznie.

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony przedstawił i należycie uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie dotyczy przy tym dwóch aspektów. Odnosi się ono do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna. Uprawdopodobnienie określane jest jako surogat dowodu zwolniony od ścisłych formalności dowodowych, co znajduje swój normatywny wyraz w treści art. 243 k.p.c. Uprawdopodobnienie nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzeń o istnieniu konkretnego roszczenia, ale pozwala przyjąć, że jest ono prawdopodobne. W postępowaniu zabezpieczającym strona nie musi więc udowodnić istnienia roszczenia, jednakże obowiązana jest do uprawdopodobnienia jego wiarygodności. Sąd na tym etapie nie czyni stanowczych ustaleń faktycznych ani nie rozstrzyga sprawy merytorycznie.

Z kolei interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia należy postrzegać w kategorii potrzeby wydania nakazów i zakazów zmierzających do usunięcia zagrożenia albo poważnego utrudnienia osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Celem zabezpieczenia jest udzielenie tymczasowej ochrony uprawnionemu, zanim uzyska on ochronę definitywną, czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie. Przy czym w przypadku orzeczeń nadających się do egzekucyjnego wykonania celem zabezpieczenia jest zapewnienie egzekucyjnej wykonalności przyszłego orzeczenia. W przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa co do egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia może płynąć przede wszystkim stąd, że zagrożona jest wypłacalność obowiązanego, w szczególności gdy nie ma on dostatecznego majątku. Z treści art. 730¹ § 2 wynika jednak wyraźnie, że zapewnienie wykonalności orzeczenia w drodze egzekucji nie wyczerpuje zadań postępowania zabezpieczającego. Interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia może bowiem polegać również na tym, że w braku zabezpieczenia uniemożliwione lub znacznie utrudnione będzie osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia będzie zatem miał miejsce, jeżeli w czasie postępowania prawa uprawnionego zostały naruszone, albo są zagrożone naruszeniem, w taki sposób, że wymaga to niezwłocznego zabezpieczenia tych praw przed dalszymi naruszeniami do czasu zakończenia postępowania w sprawie. Ustalenie tego, czy zachodzi interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, winno nastąpić w drodze ważenia usprawiedliwionych interesów stron.

Przenosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu, powodowie uprawdopodobnili zarówno istnienie roszczenia jak i interes prawny uzasadniający udzielenie zabezpieczenia.

Odnosząc się do przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia, wskazać należy, że w świetle brzmienia art. 42 ustawy z 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze, zaskarżanie uchwał walnego zgromadzenia jest możliwe za pomocą trzech odrębnych roszczeń, a mianowicie:

- powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały (gdy występuje sprzeczność uchwały z ustawą – art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego);
- powództwa o uchylenie uchwały (w razie sprzeczności uchwały bądź z postanowieniami statutu, bądź z dobrymi obyczajami lub gdy uchwała godzi w interes spółdzielni albo ma na celu pokrzywdzenie jej członka – art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego);
- powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały (art. 42 § 9 Prawa spółdzielczego).

Przy czym roszczenie o stwierdzenie nieistnienia uchwały oraz roszczenie o stwierdzenie nieważności uchwały mają charakter powództwa o ustalenie w rozumieniu

art. 189 k.p.c. Nadto jak stanowi art. 42 § 9 Prawa spółdzielczego, orzeczenie sądu ustalające nieistnienie lub nieważność uchwały walnego zgromadzenia bądź uchylające uchwałę ma moc prawną względem wszystkich członków spółdzielni oraz wszystkich jej organów.

Powodowie w niniejszej sprawie wywiedli wszystkie trzy roszczenia, w tym tytułem roszczenia głównego – roszczenie o ustalenie nieistnienia zaskarżonych uchwał, zaś tytułem powództw ewentualnych kolejno – roszczenie o stwierdzenie nieważności oraz roszczenie o uchylenie zaskarżonych uchwał.

Jak wskazuje się w orzecznictwie roszczenie o stwierdzenie nieistnienia uchwały jest uzasadnione w przypadku rażących, elementarnych uchybień poczynionych na etapie poprzedzającym podjęcie uchwały, na etapie jej podejmowania, tudzież na obu tych etapach. Z tym, że uchybienia o charakterze formalnym mogą stanowić skuteczną podstawę żądania ustalenia nieistnienia uchwały, ewentualnie jej nieważności tylko wówczas, jeżeli wywarły wpływ na jej treść (por. wyroki Sądu Najwyższego z: 6 maja 2011 r., II CSK 32/11, Lex nr 846608, 16 lutego 2005 r., wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 4 maja 2015 r., I ACa 1534/14, Lex nr 1762071). Przy czym, wytoczenie powództwa ustalającego wymaga wykazania przez powoda interesu prawnego.

Powództwo o uchylenie uchwały w trybie art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego jest natomiast uzasadnione w sytuacji sprzeczności uchwały bądź z postanowieniami statutu, bądź z dobrymi obyczajami lub gdy uchwała godzi w interes spółdzielni albo ma na celu pokrzywdzenie jej członka, nie stanowiącymi jednocześnie sprzeczności uchwały z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa, bowiem wówczas zasadne jest powództwo o ustalenie nieważności uchwały. Tak orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z 22 października 2014 r. w sprawie II CSK 17/14 (Lex nr 1621326). Powództwo to powinno być wniesione do Sądu w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia. W przypadku, gdy walne zgromadzenie trwało przez kilka dni, przyjmuje się, że termin ten rozpoczyna bieg od dnia, w którym zgromadzenie podjęło kwestionowaną uchwałę. Jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania, sześć tygodni biegnie od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia (art. 42 § 6 Prawa spółdzielczego).

Przenosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu powodowie uprawdopodobnili, iż już na etapie przygotowywania obrad Walnego Zgromadzenia pozwanej spółdzielni, a następnie na etapie ich podejmowania w trakcie samych obrad Walnego Zgromadzenia w dniach 19 – 21 maja 2023 r. doszło do licznych nieprawidłowości,

skutkujących ostatecznie odwołaniem powodów ze składu Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni i wstąpieniem do niej m. in. Zbigniewa Krysy i Marii Domańskiej, którzy to przez dalsze działania jakkolwiek pozornie legalne na skutek zlekceważenia przez nich prawomocnego postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia w niniejszej sprawie z 30 stycznia 2024 r. doprowadzili do zarejestrowania nowego, aprobowanego przez nich składu Rady Nadzorczej, następnie zaś cofnięcia powództwa w sprawie o sygn. akt XII C 655/23, ostatecznie zaś do zmiany składu Zarządu i uzurpowania sobie przez wyżej wymienionych funkcji Prezesa Zarządu oraz Zastępcy Prezesa Zarządu. Wszystkie te działania oceniane przez tut. Sąd jako bezprawne miały na celu Powyższym teżom Sąd dał już wyraz w prawomocnym postanowieniu z 30 stycznia 2023 r.

Powodowie uprawdopodobnili na podstawie przedłożonego materiału dowodowego, że Walne Zgromadzenie pozwanej spółdzielni nie zostało zwołane w sposób odpowiadający prawu, w konsekwencji czego organ ten nie był zdolny do powzięcia imieniem członków pozwanej spółdzielni zaskarżonych uchwał, czemu dał już wyraz w prawomocnym postanowieniu z 30 stycznia 2023 r.

Po pierwsze Sąd przychyliła się do stanowiska powodów, iż wniosek z 1 marca 2023 r. o zwołanie Walnego Zgromadzenia na 19 – 21 maja 2023 r. nie został poparty przez co najmniej 1/10 członków pozwanej spółdzielni. Potwierdzają to treść uchwały nr 13/2023 Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni z 16 marca 2023 r. oraz treść uchwały nr 1/6/2023 Zarządu pozwanej spółdzielni z 15 marca 2023 r. W uzasadnieniu ostatniej z powołanych uchwał wskazano nadto wprost, iż już na samym wniosku zamieszczono uwagę, że może on zawierać podpisy osób nieuprawnionych. Z dalszej zaś części uzasadnienia wynikało, iż lista podpisów zawierała 148 imion i nazwisk nie będących członkami spółdzielni, w tym przy imionach i nazwiskach 2 osób nie zamieszczono podpisu, zaś na listach imion i nazwisk 15 osób zdublowano. Kwestia ta jest również przedmiotem postępowania karnego w sprawie o czyn z art. 267c ust. 4 ustawy z 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze, co potwierdza treść postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z 2 lutego 2024 r. (por. k. 1471). A zatem istnieją podstawy ku temu aby sądzić, iż doszło do naruszenia art. 8³ pkt 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych.

Po drugie powodowie uprawdopodobnili, iż nie doszło również do skutecznego poinformowania wszystkich członków pozwanej spółdzielni o czasie, miejscu i porządku obrad Walnego Zgromadzenia na piśmie co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia Walnego Zgromadzenia oraz jego części, co zresztą przyznała sama pozwana oraz interwenient uboczny w odpowiedzi na pozew, Co więcej Sąd powziął poważne wątpliwości czy Krajowy Związek

Rewizyjny Spółdzielczości uprawniony do zwołania przedmiotowych obrad. Choć w postanowieniach Statutu pozwanej spółdzielni przyznano mu takie uprawnienie, to niemniej jednak na czas obowiązywania pisma o zwołaniu przedmiotowych obrad zapadło postanowienie tut. Sądu z 16 maja 2023 r. w sprawie o sygn. akt XII C 655/23 zakazujące związkowi wykonywania jakichkolwiek uprawnień wobec pozwanej spółdzielni. Oznacza to więc, iż na 3 dni przed obradami Walnego Zgromadzenia utracił możliwość wykonywania uprawnień wobec pozwanej spółdzielni, a zatem jego zawiadomienie było bezskuteczne. Co więcej zawiadomienie to było bezskuteczne od samego początku jako że już sam wniosek o zwołanie Walnego Zgromadzenia był wadliwy, w konsekwencji czego nie można było przejść do kolejnego etapu procedury zwołania Walnego Zgromadzenia – zawiadomienia. Pozwana oraz interwenient uboczny podnosili, iż o skuteczności zawiadomienia świadczy jednak zmiana postanowienia z 16 maja 2023 r. przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, to w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie z uwagi na rażące naruszenie ustawowych wymogów wniosku o zwołanie walnego Zgromadzenia pozwanej spółdzielni, wadliwość taka nie może być sanowana przez zawiadomienie o zwołaniu Walnego Zgromadzenia.

Tym samym w ocenie Sądu powodowie uprawdopodobnili, iż doszło do rażącego naruszenia elementarnych zasad podejmowania uchwał przez Walne Zgromadzenie pozwanej spółdzielni, co może stanowić, iż w realiach niniejszej sprawy można mówić o uchwałach nieistniejących, co jednakże nie przesądza o ostatecznym wyniku niniejszej sprawy, a także koncepcji, jaką Sąd orzekający w niniejszej sprawie ostatecznie przyjmie celem jej merytorycznego i sprawiedliwego rozstrzygnięcia. Zgodnie jednak z dominującym poglądem orzecznictwa w przypadku takich nieprawidłowości jak poddane analizie w niniejszej sprawie, o nieistniejącej uchwale organu spółdzielni można mówić tylko wtedy gdy występują podstawowe uchybienia w zakresie elementów konstytuujących uchwały, a więc np. niezwołanie walnego zgromadzenia lub zebrania przedstawicieli, brak wymaganej w ustawie lub statucie do podjęcia uchwały większości głosów i im podobne braki. Skutek nieistnienia uchwały organu spółdzielni zachodzi tylko wówczas gdy wada, którą jest dotknięta uchwała ma charakter kwalifikowany i dotyka elementów konstytuujących uchwałę (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 maja 2011 r., II CSK 32/11, Lex nr 846608).

Niezależnie od powyższego gdyby ostateczne wyniki postępowania dowodowego nie pozwalały na ustalenie nieistnienia zakwestionowanych uchwał, to na obecnym etapie postępowania w świetle powyższej argumentacji w przekonaniu Sądu należy uznać, iż powodowie uprawdopodobnili również podstawy do stwierdzenia nieważności uchwał, a co

najmniej do ich uchylecia. Nie przytaczając bowiem w tym miejscu zbędnie postanowień statutu pozwanej spółdzielni mieszkaniowej, które w części stanowią odzwierciedlenie powołanych przepisów ustawy, na skutek podjęcia zaskarżonych uchwał doszło do naruszenia jego postanowień, a także godzenia w interesy spółdzielni, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Sąd uznał również, iż powodowie wykazali również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Wszystkie bowiem powyższe działania doprowadziły do lawiny szeregu zdarzeń podejmowanych w ocenie Sądu na podstawie bezprawnych działań „nowych” członków Rady Nadzorczej, a które to działania stanowią okoliczności bezsporne w niniejszej sprawie w świetle zgodnych w teź kwestii twierdzeń obu stron procesu oraz interwenienta ubocznego. Źródłem owej bezprawności są zaś w ocenie Sądu wadliwie podjęte uchwały w przedmiocie odwołania ze składu Rady Nadzorczej powodów i wejścia na ich miejsce nowych członków, w tym interwenienta ubocznego Zbigniewa Krysy oraz Marii Domańskiej, którzy to na skutek uzyskania statusu członków Rady Nadzorczej doprowadzili do wpisu rzekomo nowego składu Rady Nadzorczej KRS, następnie zaś do skutecznego cofnięcia powództwa w zawisłej przed tut. Sądem sprawie o sygn. akt XII C 655/23 a w konsekwencji umorzenia postępowania w tej sprawie, odwołania ze składu Zarządu pozwanej spółdzielni dotychczasowych jej członków Miłosza Malewskiego (będącego nadto pełnomocnikiem pozwanej spółdzielni przez PKO BP S.A.) i jego zastępcy Karola Pochybełko i wyznaczenia na ich miejsce Zbigniewa Krysy jako Prezesa Zarządu i Marii Domańskiej jako zastępcy Prezesa Zarządu (nota bene przez „nową” Radę Nadzorczą, w konsekwencji czego stali się oni jedynymi uprawnionymi reprezentantami pozwanej spółdzielni, w tym również przed wszelkimi instytucjami bankowymi, w tym w szczególności PKO BP S.A. Okoliczności te potwierdza również zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Sąd orzekający w niniejszej sprawie stoi zaś na stanowisku, iż skoro powodowie uprawdopodobnili, iż w niniejszej sprawie zaskarżone uchwały są wadliwe, to nie sposób uznać, aby doszło do ich sanowania ani przez wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym ani przez dalsze czynności „nowego” składu Rady Nadzorczej. Tym bardziej, iż prawidłowość wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym jest aktualnie przedmiotem badania przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu na skutek skargi na orzeczenie referendarza sądowego w sprawach wskazanych na wstępie. Dlatego teź rację mają powodowie, iż mając na względzie szerokie uprawnienia kontrolno – nadzorcze, kierownicze oraz reprezentacyjne organów pozwanej spółdzielni - Rady Nadzorczej i Zarządu (o których szeroko stanowi wprost statut pozwanej spółdzielni, w tym zwłaszcza w zakresie uprawnień dotyczących majątku spółdzielni), w skład których to wchodzi

zgodnie z domniemaniem prawdziwości wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego m. in. Zbigniew Krysa i Maria Domańska, iż interesy pozwanej spółdzielni (w tym zwłaszcza majątkowe), a także interesy majątkowe poszczególnych członków spółdzielni (którymi są również powodowie) na skutek zaistniałego chaosu strukturalnego tak ważnych organów pozwanej spółdzielni są co najmniej zagrożone, na co zwrócił również uwagę bank PKO BP S.A., w którym prowadzone są rachunki bankowe pozwanej oraz gromadzony jej majątek, odmawiając Marii Domańskiej dostępu do rachunków bankowych pozwanej spółdzielni (por. pismo z 30 kwietnia 2024 r. k 1848). Dlatego też za uzasadniony Sąd uznał wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia w tej części, w jakiej zakazuje się Zbigniewowi Krysa oraz Marii Domańskiej składania w imieniu pozwanej spółdzielni oświadczeń woli przed bankami, które prowadzą jej rachunki bankowe i świadczą inne usługi bankowe, dokonywania w imieniu spółdzielni wszelkich czynności rozporządzających i zobowiązujących oraz działania w charakterze członków zarządu pozwanej spółdzielni – do czasu zakończenia postępowania, o czym Sąd orzekł w punkcie I postanowienia.

Jednakże w pozostałym zakresie wniosek podlegał oddaleniu. Zdaniem Sądu powodowie nie uprawdopodobnili aby pozostali członkowie „nowej” Rady Nadzorczej, a mianowicie Grażyna Sznajder – Troska, Michał Oblycki, Przemysław Mazur, Ewelina Rzewuska, Ryszard Juchta uczestniczyli w wyżej opisanych działaniach Zbigniewa Krysy oraz Marii Domańskiej. Samo zaś uzyskanie przez nich statusu członka Rady Nadzorczej nie świadczy o działaniu na szkodę pozwanej spółdzielni. Tym bardziej, iż powyższy statut uzyskali oni niejako automatycznie na podstawie § 41 ust. 4 statutu pozwanej spółdzielni, zgodnie z którego treścią na miejsce członka Rady Nadzorczej, który utracił mandat – do końca jego kadencji – wchodzi członek, który podczas wyborów do Rady, na których dokonywano wyboru członka ustępującego, uzyskał kolejno największą liczbę głosów.

Wobec powyższego Sąd orzekł, jak w punkcie II wyroku.

Odnosząc się natomiast do wniosku pozwanej oraz interwenienta ubocznego o udzielenie zabezpieczenia w sposób wnioskowany w piśmie z 24 kwietnia 2024 r., w ocenie Sądu nie zasługiwał on na uwzględnienie już z przyczyn wskazanych powyżej, a to głównie z uwagi na przyjęcie przez Sąd za uprawdopodobniony pogląd powodów o rażącej wadliwości zaskarżonych uchwał. Nadto uwzględnienie wniosku pozwanych doprowadziłoby do kuriozalnej sytuacji, w której to Sąd orzekający w niniejszej sprawie po pierwsze zaprzeczyłby sam sobie przyjętemu aktualnie pogładowi, po drugie zaś doprowadziłoby niejako do upadku prawomocnego postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia o wstrzymaniu zaskarżonych uchwał z 30 stycznia 2024 r., zaś ewentualne zawieszenie postępowań rejestrowych przed

Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej stanowiłoby istotną przeszkodę dla oceny prawidłowości wpisu „nowego” składu Rady Nadzorczej, tym bardziej, iż rozstrzygnięcie w tej sprawie może mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Podkreślić przy tym należy, że postępowanie zabezpieczające ma na celu zabezpieczenie roszczenia, tymczasem pozwany, jak i interwenient uboczny nie zgłosili w niniejszej sprawie żadnego roszczenia, a zatem nie posiadają substratu dla skorzystania z wnioskowanej instytucji zabezpieczenia roszczenia.

Stąd też wniosek pozwanych, jak w punkcie III postanowienia, podlegał oddaleniu.

Zarządzenie:

1. odnotować w repertorium,
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia zażalenia doręczyć powodom Magdalenie Ćwikowskiej i Stanisławowi Siekowi,
3. kal. 7 dni,
4. zobowiązać pełnomocnika interwenienta ubocznego do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku o uzasadnienie postanowienia pod rygorem jego odrzucenia poprzez podpisanie wniosku,
5. kal. 7 dni.

